

عنوان مقاله:

تقابل سنت و مدرنیته در معماری معاصر ایران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اعظم شجاع فر - گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران

سعید خوش نیت - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد ارومیه، ارومیه، ایران

سحر قربان نژاد - گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

سنت و مدرنیته همیشه به نحوی در تقابل باهم قرار دارند؛ زیرا سنت بر اساس مرور زمان و تداوم و سازگار مطرح می شود و مدرنیته با عامل نو و بروز بودن و تازگی تعریف می گردد. مدرنیته از موضوعات مهمی است که در چند قرن اخیر حیات بشری را تحت تاثیر خود قرار داده است و بر آن است تا برای رسیدن به تجدد حلقه های اتصال به گذشته را از هم منفک کند. عصر پهلوی آغاز تحولات گسترده در جامعه ایران بود. در عصر قاجاریه مبدا مدرنیزاسیون محیط زندگی درباریان، و تا پایان دوره قاجار عمدتاً محدود به کاخ ها بود. با شروع دوره پهلوی، ارتباط با غرب جهت تبدیل جامعه سنتی به یک جامعه مدرن به سرعت صورت گرفت. در این مقاله با بیان سنت و مدرنیته، چگونگی تاثیرپذیری معماری معاصر ایران از مدرنیته غرب در برخی بناهای شهر تهران در دوره ناصری مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج به دست آمده از این مطالعات گویای آن است که در زمان ناصرالدین شاه به سبب سفرهای مکرر شاه و درباریان به فرنگ و شیفتگی آن ها در برابر فرهنگ و معماری متجدد غرب معماری نیوکلاسیک اروپا به عنوان نمادی از تجدد وارد معماری ایران شد. این مقاله بر اساس روش (توصیفی-تحلیلی) مرتبط با سنت و مدرنیته جمع آوری شده و در آن ضمن شناخت این دو واژه، معماری معاصر ایران به نقد کشیده شده است. در پایان این نتیجه حاصل گردیده که معماری مدرن در ایران تنها تقلید غلط و کورکورانه ای از معماری مدرن غرب است که با مفاهیم آن به درستی آشنا نیستند. این اتفاق در صورتی رخ می دهد که تعدادی از معماران بنام درصددند تا معماری سنتی را به گونه ای امروزی تر در آثار خود نمایش و حفظ کنند.

کلمات کلیدی:

سنت، مدرنیته، معماری نیوکلاسیک، دوره ناصری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/760371>

